

Heinrich Heine,	Heinrich Hei- ne,	Heinrich Heine,	Heinrich Heine,	Heinrich Heine,
Die Lorelei	Lorelej'	Lorelay	Lorelej	Lorelejo
	<i>tradukita de Leopold Elb</i>	<i>tradukita de Hans-Georg Kaiser</i>	<i>tradukita de Ludwig Lazarus Zamenhof</i>	<i>tradukita de Joa- chim Gießner</i>

*Tiu traduko estas
poste iom modifi-
ta de aliuloj, ne
estas la origina
traduk-versio de
Leopold Elb.*

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten, daß ich so traurig bin; ein Märchen aus al- ten Zeiten, das kommt mir nicht aus dem Sinn.	Ne scias mi, kial mi estas Malgaja en la kor'. Antikva fabelo restas Por ĉiam en mia memor'.	Min kaptas mal- gaj' en la ko- ro, pro kio tia trist' ? Fabel' el antikva foro ne lasas de mi kun persist'.	Ne scias mi, kial subita malgaj' en la ko- ro naskiĝis; el tempo jam en- terigita legendo al mi re- viviĝis.	Malgajon mi sentas en koro, sed kial tia tim' ? Legendo el pra- tempa foro Vagadas tra mia anim'.
---	---	--	---	--

Die Luft ist kühl und es dunkelt, und ruhig fließt der Rhein; der Gipfel des Ber- ges funkelt im Abendsonnen- schein.	Vespero jam ek- malheliĝas, Fluadas la Rejn' en trankvil', La supro de l' monto lumiĝas En vespersuna bril'.	Aere fridetas, trankvilas, malhelas jam la Rejn'. La monto surpin- te brilas vespere en rava scen'.	Jam malvarme- tiĝas l' aero, la Rejno mal- laŭte babilas, per oro de l'sun' en vespero la supro de l' monto rebri- las.	Jam fluas la Re- jn' en malhe- lo, kaj malvarmetas l' aer'. Sed brilas la mont' en orbelo pro suna lum' de l' vesper'.
--	--	--	---	---

Die schönste Jung- frau sitzt dort oben wunder- bar, ihr goldnes Ge- schmeide blitzet, sie kämmt ihr golde- nes Haar.	Belega knabino jen tronas Kun ora juve- lar', La belan vi- zaĝon kro- nas Mirinde la ora harar'.	Tre ĉarma feino sidas, jen supre por ad- or'; la ora ornamo ri- das; ŝi kombas harojn el or'.	Plej belan kna- binon mi vi- das: en ora ornamo brilante, sur supro de l' monto ŝi si- das, la harojn miste- re kombante.	Jen supre kabino provokas per ora juvelar', kaj ŝia beleco al- logas kaj ŝia ora ha- rar'.
--	--	--	--	--

...

...

...

...

...

Sie kämmt es mit goldenem Kamme, und singt ein Lied dabei; das hat eine wundersame, gewaltige Melodei.	Ŝi uzas kombilon el oro Kaj dume kantas ŝi. Mirige tuŝas al koro Sorĉiga la melodi'.	Ŝi kombas per ora kombilo kaj kantas kun pasi'; mirigas min la elbrilo kaj forto de l' melodi'.	La oran kombilon ŝi movas kaj kantas tra l' pura aero, kaj forto mirinda sin trovas en tiu ĉi kant' de l'vespero.	Ŝi kombas ĝin, kantas sorĉige, sirene kantas ŝi per neimagebla, mirige potenca melodi'.
Den Schiffer im kleinen Schiffe ergreift es mit wildem Weh; er schaut nicht die Felsenriffe, er schaut nur hinauf in die Höh.	Kaj sopiregon eksentas Ŝipisto dum sia vetur'; Rifaron li ne priatentas, Al monto rigardas li nur.	Ŝipisto ŝipeton gvidas, lin kaptas ve' de ekzalt'. Li ja la rifojn ne vidas', li vidas nur supren sen halt'.	Ŝipet' iras sur la rivero, ŝipisto ekstremis de l' kanto, kaj blinda por ĉiu danĝero rigardas li al la kantanto.	Ŝipiston en eta boato Turmentas kore-moci'. Ne ĝenas lin rifo-kaskado, rigardas nur supren al ŝi!
Ich glaube, die Wellen verschlingen am Ende Schiffer und Kahn; und das hat mit ihrem Singen die Lorelei getan.	Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat', Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad'.	Mi kredas, ke ondoj tiras la ŝipon funden de l' Rejn'; kaj tio de l' kant' eliras de Lorelaj-siren'.	Ha, baldaŭ ŝipisto la bela perdiĝis sub l' akvoturnado; ĝin Lorelej' faris kruela, per sia mirinda kantado.	Ĝis tiras kun si al Rejn-fundo la ondoj lin kun boat'. Nun kuŝas li en la profundo pro Loreleja kantad'.
...

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17), publikigita 1823.

Arg-2-2 (2014-04-23 18:09:02)

Aus dem Werk "Buch der Lieder", Kapitel "Die Heimkehr", Abschnitt II. Siehe auch ein <http://gutenberg.spiegel.de> unter: http://gutenberg.spiegel.de/?id=5&xid=1131&kapitel=12&cHash=eb14eca2272#gb_found.

Vidu ankaŭ: http://www.gedichte.vu/?die_lorelei.html. La melodion verkis la komponisto Friedrich Silcher. Vidu la retejon http://www.lieder-archiv.de/die_lorelei-notenblatt_300493.html.

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de LEOPOLD ELB (†1912-08.04).

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

La traduko troviĝas sur paĝo 84 de la lernolibro „Post la kurso“ de Wilhelm kaj Hans Wingen, eldonita de Ludwig Pickel en Nurembergo (Nürnberg), Germanio.

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de HANS-GEORG KAISER (Cezar, *1954-05-21).

Arg-2-564 (2005-02-03 19:18:09)

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14).

Arg-2-565 (2009-10-30 16:15:09)

Tiun ĉi tradukversion mi prenis el retejo <http://www.esperanto.mu.ru/Kolekto/Lorelej.html>.

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).

Arg-2-1115 (2010-09-15 12:51:51)

Tiu ĉi poemtraduko aperis en la kant-kolekto "Mia kantaro I", eldonita de Josef Schiffer (Wilstorffstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio, tel. 0049(0)7721-58991; faks. 0049(0)7721-508891, retadreso: Josef.Schiffer@t-online.de), n-ro 30. Krome ĝi aperis en la informilo "Fervoja Esperantisto" de Germana Ferjojista Esperanto-Asocio, n-ro 3/2010, sur paĝo 3.